

Een voorzitter met krachtige ambities

Denis Geers, zaakvoerder van drukkerijgroep Graphius, is sinds maart 2018 de nieuwe voorzitter van de sectorfederatie Febelgra. Waarom heeft hij deze functie aanvaard en welke ambities heeft hij?

“Ik zie dat onze branche verder moet veranderen en wil hier graag een bijdrage aan leveren. Zorgen voor nieuwe dynamiek,” zo steekt hij van wal. “Daarbij heb ik vier ambities. Ik wil het negatieve imago van de sector keren, de krachten bundelen met andere werkgeversorganisaties, ons draagvlak vergroten én ik wil graag onderzoeken of we de manier waarop de paritaire comités georganiseerd zijn kunnen actualiseren.”

Te duur

“Laatstgenoemde is zonder meer het moeilijkste om te realiseren,” zegt Denis Geers. “Maar het is wel zeker iets dat ik ambieer. Het is hard nodig om onze concurrentiepositie ten opzichte van de omringende landen te verbeteren.” Hij geeft een voorbeeld: “Traditionele drukkerijen, groot of klein, vallen onder het paritaire comité 130. Ze zijn daarmee gehouden aan een nachttoeslag op lonen van maar liefst 78%. Die regeling stamt nog uit een tijd dat de grafische industrie floreerde maar 's nachts doorwerken hoogstzelden voor kwam. Vandaag de dag draaien heel veel grote drukkerijen in ploegendiensten. Onder andere de nachttoeslag tast de concurrentiepositie van die bedrijven aan en daardoor verdwijnt er werk naar het buitenland. Naar ons omringende landen maar ook naar Oost-Europa. Dat tij moeten we zien te keren. Begrijp me goed: het is niet de bedoeling om de bestaande

“Mijn ultieme doel is dat mensen er weer trots op zijn om in de grafische sector te werken.”

netto-lonen te verlagen, maar wel om voor de toekomst de positie van grafisch België te verbeteren. Gemiddeld zijn de loonkosten in België nu bijvoorbeeld 17 à 18 procent hoger dan in Frankrijk. Dat is veel.”

“Een ander euvel is dat digitale drukkerijen en sign bedrijven onder een ander paritair comité vallen met andere bepalingen, waaronder een veel lagere nachttoeslag. In praktijk combineren veel grafische bedrijven offsetproductie met digitale machines en dat leidt tot lastige keuzes. Breng je het digitale werk in een andere rechtsvorm onder, ook al vindt alle productie onder één dak plaats? Dat lijkt me onnodig ingewikkeld. Bovendien kun je afvragen of er geen scheve gezichten binnen je ploeg zullen ontstaan. Ik vind dat alle bedrijven in de grafimedia branche onder eenzelfde paritair comité horen en dat de regelingen daarbinnen aangepast moeten worden aan het huidige tijdsgewricht.”

Sterker draagvlak

Hij gaat verder: “Wij handelen en onderhandelen namens de sector in ieders belang. Het is onlogisch dat momenteel ook niet-leden profiteren van onze inspanningen, zonder dat ze een financiële bijdrage leveren. Om onze wensen meer kracht bij te kunnen zetten en onze invloed te vergroten, is het belangrijk dat veel meer – liefst alle – bedrijven en zelf-

standigen in de grafische sector officieel lid zijn van Febelgra. De koepel in de bouw bijvoorbeeld, is veel machtiger. Onze uitdaging voor de toekomst is een organisatie uit te bouwen die zowel aan de grote industriële bedrijven als aan de grafisch ontwerper meerwaarde biedt. Ook de ondernemingen die zich richten op nieuwe technologieën en activiteiten – zoals print-and-sign-ondernemingen – moeten we kunnen aantrekken.”

“We kunnen uiteraard niemand verplichten maar wel onderzoeken of een herorganisatie van de diverse premies mogelijk is waardoor alle grafische bedrijven en zelfstandigen automatisch lid zijn. We denken dat dit kan zonder dat dit een kostenverhoging met zich meebrengt – noch voor de huidige leden noch voor beoogde leden.”

Bundeling van krachten

De derde ambitie van Denis Geers is om krachten te bundelen met andere organisaties binnen de branche. “Febelgra is nu te klein waardoor we als sectorfederatie geen invloed hebben op het beleid. We vertegenwoordigen net geen 10.000 medewerkers. Ik denk dat we naar een koepelfederatie moeten waar minstens 30.000 medewerkers aan verbonden zijn. Om sterk naar buiten te kunnen komen, is schaalvergroting noodzakelijk.”

Paritaire comités

Voor onze Nederlandse lezers: een paritair comité is een Belgisch overlegorgaan tussen werkgevers en werknemers, voornamelijk met het oog op het onderhandelen van de collectieve arbeidsovereenkomst. Daaruit voortvloeiend houdt het comité ook toezicht op de uitvoering ervan. Per bedrijfstak bestaat er een paritair comité dat samengesteld is uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de grote vakbonden en van de werkgeversorganisatie. Een paritair comité heeft als opdracht:

- Collectieve arbeidsovereenkomsten (cao) te sluiten. Dit zijn akkoorden die bindend zijn voor de hele sector.
 - Geschillen tussen de werkgevers en de werknemers te voorkomen of bij te leggen.
 - Advies te geven aan de Nationale Arbeidsraad (NAR) en aan de regering.
-

“We willen veel nauwer gaan samenwerken met het VIGC en Grafoc. De bedoeling is dat Febelgra in een overkoppelende structuur zal samengaan met deze organisaties. Alleen door een krachtenbundeling kunnen we als federatie de dienstverlening die onze leden van ons mogen verwachten blijven waarmaken. Febelgra heeft momenteel zes medewerkers in dienst. Daarmee kunnen we onmogelijk al onze leden optimaal ondersteunen in juridische, sociale, fiscale en milieutechnische dossiers. Ook al omdat de wereld om ons heen steeds complexer wordt.”

Geers verwacht op korte termijn resultaat van de gesprekken die momenteel met enkele aanverwante organisaties gevoerd worden. “Daarna gaan we aan de slag met het opstellen van een strategisch plan.”

Trots

Last but not least: zijn ambitie om het negatieve imago van de sector te keren om zo bij te dragen aan een positieve *employer branding* voor de bedrijven. “Mijn ultieme doel is dat mensen er weer trots op zijn om in de grafische sector te werken. We hebben een prachtig beroep dat van ambacht is geëvolueerd tot een hoogtechnologisch vak. Sommige mensen denken dat drukkers aan het eind van de dag naar huis gaan met hun handen vol inkt, maar dat is al heel lang niet meer zo. Machines en processen zijn in hoge mate geautomatiseerd, waardoor de arbeidsomstandigheden drastisch zijn verbeterd. Er gaat heel veel aandacht naar innovatie en naar een brede dienstverlening rond drukwerk, zoals webshopsystemen, logistiek en warehousing. We moeten ons écht daadkrachtig gaan inzetten om het beeld dat leeft over onze sector te veranderen. Febelgra zelf heeft al eerste stappen gezet met de ontwikkeling van een nieuwe huisstijl en website; eind dit jaar worden die gelanceerd. Daarnaast denk ik aan een krachtige en creatieve imagocampagne.”

“We zullen met name jongeren moeten tonen dat onze sector *alive and kicking* is. Creatief en hoogtechnologisch. De branche zit echt te springen om jonge instroom. Het evenwicht tussen print en online keert terug. De toegevoegde waarde van drukwerk wordt weer meer gewaardeerd. Wat vandaag nog op papier gedrukt wordt, is vaak ook veel mooier en beter afgewerkt dan in het verleden. En het gaat goed met de economie. De meeste grafische bedrijven zien de toekomst daardoor positief tegemoet, al is de consolidatie nog niet voorbij. Vreemd genoeg kiezen jongeren die grafische studies gedaan hebben vaak voor andere sectoren. In samenwerking met de VDAB geven wij nu opleidingen op de werkvloer, maar dat is voor de bedrijven zowel in tijd als in geld kostbaar. Het is onze wens om ook meer in te gaan zetten op duaal leren – maar dat kan alleen als de huidige regeling wordt aangepast. Daar werken we als Febelgra aan.”

Liefde voor Limousins

Tot slot: hoe kan Denis zijn voorzitterschap combineren met zijn drukke functie als zaakvoerder van Graphius? Hij glimlacht. “Makkelijk is dat inderdaad niet. Gelukkig is er bij Febelgra een goed team onder leiding van Philippe van Ongevalle dat het vele werk op zich neemt. Ik heb al de handen vol met het leiden en uitbouwen van het bedrijf. In plaats van meer vrije tijd krijg ik het steeds drukker en dat is vaak spijtig. Zo heb ik een groot deel van mijn hobbyveestapel – Limousin runderen – moeten verkopen. ’s Zomers buiten gaat het nog wel, maar als ze in de winter op stal staan gaat dat simpelweg teveel tijd kosten. Ik heb er nu nog een stuk of acht. Ik vind het heerlijk om voor de beesten te zorgen; ze te voederen en de stallen op te kuisen. Ik kom dan echt tot rust. Als kind wilde ik ook veel liever boer of landbouwer worden dan drukker. Maar of ik dan nu net zo gelukkig was geweest?”